

mini-rozprawa: klik ma konsekwencje

Grupa wciela się w sąd i rozstrzyga fikcyjny przypadek - każdy na własnej skórze rozumie, kto ponosi odpowiedzialność. Krzesła ustawcie w podkowę.

tablica

kartki i długopisy

krzesła w podkowę

wszystkie postacie są fikcyjne - nie używamy imion z klasy.

sprawa do rozpatrzenia (przeczytaj na głos):

Ktoś z klasy zrobił w aplikacji AI ośmieszające wideo z kolegą „M” - w formie deepnude - i wieczorem wrzucił je na klasową grupę. „K” podał je dalej na swoje stories - a obserwuje go pół szkoły. „O” widziała wideo i było jej głupio, ale nic nie napisała. „P” wysłał do „M” krótkie „widziałem, przykro mi” - ale nikomu dorosłemu nie powiedział. Następnego dnia „M” nie przyszedł do szkoły. Ani następnego. Rodzice dowiedzieli się po tygodniu.

0:00
-3:00

rozdanie ról i zawiązanie sprawy

Prowadzący = przewodniczący sądu. Reszta klasy to ława, która na końcu głosuje. Role:

twórca wideo

ten, kto podał dalej

rzecznik ofiary

obrońca

ekspert od prawa (dostaje ściągę)

3:00
-9:00

mowy stron - po ~1 minucie

Przewodniczący pilnuje czasu i dorzuca po jednym pytaniu: czy „żart” przestaje być żartem, gdy ktoś cierpi? Czy podanie dalej to nic? Pod jakie przepisy to podpada?

ściągą dla eksperta (uproszczona):

§ ośmieszanie/poniżanie → art. 212, 216 k.k. · § deepfake nagości bez zgody → art. 191a k.k.

§ odpowiedzialność: od 13 lat sąd rodzinny, od 17 jak dorosły · § udostępnianie = rozpowszechnianie

§ zawsze dochodzi odpowiedzialność cywilna: przeprosiny + odszkodowanie (płaca rodzice)

9:00
-12:00

narada ławy - głosuje cała klasa

Głosowanie ręką na 3 pytania, wynik na tablicy: **1)** czy twórca wideo ponosi odpowiedzialność? **2)** czy „K”, który podał dalej, też? **3)** co powinno się stać, żeby naprawić krzywdę? (nie zemsta - usunięcie, przeprosiny, wsparcie „M”, rozmowa z dorosłym)

12:00
-15:00

wyrok i puenta

Przewodniczący ogłasza „wyrok” na podstawie głosowania i krótko go uzasadnia. Do omówienia: **odpowiada nie tylko twórca** - również ten, kto świadomie podał dalej; **świadkowie mieli wybór** - mogli zgłosić i wesprzeć „M” zamiast przewijać; **da się naprawić** - usunięcie, szczere przeprosiny i pomoc dorosłego realnie zmieniają sytuację.

„tylko podałem dalej” to też decyzja - i też odpowiedzialność.